

เพื่อที่จะผ่านด้วยความซื่อสัตย์ ตรวจสอบบัญชีของสมบัติทั้งหมดของลูกและสะสมสิ่งเหล่านั้น

วันนี้ บัพาดายินดีที่ได้เห็นโชคของลูก ๆ วัยรุ่นและวัยชราทั้งหมดของดินแดนนี้และต่างแดน ตลอดทั้งวงจร ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่มีโชคนี้ แม้กระทั่งเทพก็พิจารณาชีวิตบรรพบุรุษมีสูงส่ง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบชีวิตของลูกจากตอนเริ่มต้นและดูว่าอนาคตของลูกสูงส่งเพียงใดจากช่วงเวลาที่เกิด ทันทิที่ลูกเกิด เขาได้รับโชคของการได้รับการหล่อเลี้ยงโดยแม่และพ่อของเขา และแล้วเขาได้รับโชคของการศึกษาจากครู หลังจากนั้น เขาได้รับหนทางหรือพรจากครู ใครที่ให้การหล่อเลี้ยง สอน ให้พรและศรัทธาแก่ลูก ๆ? ลูกได้รับทั้งสามจากดวงวิญญาณสูงสุด มองดูว่ามีเพียงกำมือเดียวของมากมายได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าอย่างไร? ไม่มีใคร ยกเว้นลูกได้รับการสอนจากพระเจ้า ครู เพียงลูกที่ได้รับศรัทธาและพรจากสัทกูร ดังนั้นลูกรู้ถึงโชคของลูกอย่างกระจ่างหรือไม่? ลูกแหว่งโหวงขณะที่รักษาโชคของลูกในสำนักกูรของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกร้องเพลง “มหัศจรรย์เพียงใดในโชคของฉัน!” หรือไม่?

ในเวลาอมฤต เมื่อลูกตื่นขึ้น ลูกตื่นขึ้นด้วยการดูดซับในความรักของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกตื่นขึ้น เริ่มวันในความรักสำหรับพระเจ้า ถ้าลูกไม่ได้มีความรักนี้ ลูกจะไม่สามารถตื่นขึ้นมา วงแหวนแห่งรักที่ระงับนาฬิกาของลูก ระงับของความรักทำให้ลูกตื่นขึ้น ตลอดทั้งวัน มิตรของพระเจ้าทำให้ลูกทำทุก ๆ งานได้สำเร็จ โชคของลูกยิ่งใหญ่มากที่พ่อตัวท่านจากที่อาศัยสูงสุดของท่านมาเพื่อที่จะมาที่นี่และให้การสอนแก่ลูก ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าจากบ้านของท่านทุก ๆ วันเพื่อที่จะสอนลูกไหม? ไม่ว่าดวงวิญญาณจะมาจากที่ไกลเพียงใด ไม่มีสถานที่ใดไกลกว่าที่อาศัยสูงสุด มีดินแดนอื่นใดที่ไกลเกินกว่านี้ไหม? อเมริกาหรือแอฟริกาไกลเกินกว่าไหม? ที่อาศัยสูงสุดคือดินแดนที่สูงที่สุด พระเจ้า สูงสุดเหนืออื่นใดได้มาจากดินแดนสูงสุดเหนืออื่นใดมาสอนลูก ๆ ที่สูงสุดเหนืออื่นใด ลูกมีประสบการณ์ถึงโชคของลูกเป็นเช่นนี้ไหม? ในรูปของสัทกูร ท่านได้ให้ศรัทธาแก่ลูกและมิตรของท่านในทุก ๆ งานด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้เพียงชี้หนทางของท่าน ท่านให้ความเป็นมิตรของท่านด้วยเช่นกัน เพลงอะไรที่ลูก ๆ ร้อง? ลูกอยู่กับพ่อหรืออยู่ไกลจากพ่อ? ลูกอยู่กับพ่อใช่หรือไม่? ถ้าลูกได้ยินใครก็ตาม นั่นคือครูสูงสุด เมื่อลูกรับประทาน ลูกรับประทานกับบัพาดา เมื่อลูกรับประทานด้วยตัวของลูกเอง นั่นเป็นความผิดของลูก พ่อพูดว่า: รับประทานกับพ่อ! ลูก ๆ มีสัญญาด้วยเช่นกัน: ฉันจะมีชีวิตกับพ่อ ฉันจะรับประทานและดื่มกับพ่อ ฉันจะนอนกับพ่อ และฉันจะกลับบ้านกับพ่อ ลูกจะต้องไม่ไปนอนด้วยตัวของลูกเอง เมื่อลูกหลับด้วยตัวของลูกเอง ความฝันที่ลูกมีนั้นไม่ดีหรือมีความคิดไม่ดีในสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพ่อมีความรักอย่างมากสำหรับลูกพ่อบอกลูกเสมอให้นอนกับพ่อ อย่าได้หลับเพียงลำพัง เมื่อลูกตื่นขึ้น ลูกถูกปลุกด้วยพ่อ เมื่อลูกไปนอนลูกไปนอนกับพ่อ เมื่อลูกรับประทาน ลูกรับประทานกับพ่อ และเมื่อลูกไปเดิน ลูกเดินกับพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่ทำงานหรือทำธุรกิจของลูก ลูกเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์ของธุรกิจนั้น และพ่อเป็นนาย เมื่อลูกไปทำงาน ลูกรู้ว่าผู้กำกับของลูก นายของลูก คือบัพาดา ลูกเป็นเพียงเครื่องมือ และกำลังทำทุกสิ่งภายใต้หนทางของพ่อ เมื่อลูกบางครั้งกลับมาเศร้า พ่อกลายเป็นเพื่อนของลูกและพยายามปลอบโยนลูก พ่อกลับมาเป็นเพื่อนของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเสียน้ำตาแห่งความรัก พ่อมาเช็ดน้ำตาของลูกออกไป พ่อวางน้ำตาของลูก ที่เป็นเช่นไข่มุกในกล่องเพชรพลอยของหัวใจของพ่อ เมื่อบางครั้งลูกกลับมาซุกซนและบูดบึ้งและลูกบูดบึ้งในวิธีที่น่ารัก พ่อก็มาปลอบโยนลูก พ่อพูดว่า “มันไม่เป็นไร ลูก เวลานี้ เคลื่อนไปข้างหน้า อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วในเวลานี้ได้กลายเป็นอดีต สัมสิ่งนั้นเสีย! ให้อดีตเป็นอดีต!” พ่อมาปลอบโยนลูกในวิธีนี้ ดังนั้น ลูกใช้เวลาทั้งวันของลูกกับใคร? กับบัพาดา บางครั้ง บัพาดาก็ขบขันกับลูก ๆ เมื่อพวกเขาพูดว่า “بابا ฉันลืมท่าน” ในอีกด้านหนึ่ง ลูกพูดว่าลูกได้รวมรูปแล้ว ดังนั้น ลูกแม้กระทั่งลืมผู้เดียวผู้ที่ได้รวมรูปกับลูกหรือ? เมื่อลูกอยู่กับบางคน ลูกจะสามารถลืมผู้ที่ลูกอยู่ด้วยได้อย่างไร? ดังนั้น บาบพูดว่า: “ทำได้ดีมาก ลูก ๆ” ลูกมีกำลังอย่างมากที่ลูกสามารถแยกตนเองจากผู้เดียวผู้ที่ถูกรวมรูปกับลูก! ลูกได้รวมรูปแล้ว และอย่างไรก็ตามแม้ยาน้อยนิดก็แยกผู้ที่รวมรูปแล้วออกได้!

เมื่อบัพาดามองดูเกมที่ลูก ๆ เล่น ท่านพูดว่า: คงอยู่ในสำนักถึงโชคของลูกอย่างสม่ำเสมอ อะไรเกิดขึ้นที่ลูกคิดว่า “ใช่ โชคของฉันนั้นสูงส่งมาก” แต่ลูกเพียงแต่กลายเป็นตัวของการคิดเหล่านั้น ลูกไม่ได้กลายเป็นตัวของการจิตสำนึก ลูกคิดว่าดีมาก “ฉันคือสิ่งนี้ ฉันคือสิ่งนี้” ลูกถ่ายทอดทั้งหมดนั้นให้กับผู้อื่นอย่างดีมาก แต่ตอนนี้ลูกจะต้องกลายเป็นตัวของสิ่งที่ลูกคิดและพูด ลูกขาดการกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น กลายเป็นตัวในทุกประเด็น! มีประสบการณ์รูปอะไรก็ตามที่ลูกคิด! รูปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการกลายเป็นตัวของประสบการณ์ของลูก เมื่อลูกอยู่ในที่อาศัยสูงสุดในรูปที่เป็นนิรันดร์ของลูก ลูกจะไม่ได้เป็นตัวของความคิด แต่เป็นตัวของจิตสำนึก ลูกไม่แม้กระทั่งมีความคิดว่า “ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ” ลูกเป็นรูปนั้น ในตอนเริ่มต้นลูก

กลายเป็นตัวของความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ลูกไม่ต้องคิดว่า "ฉันเป็นเทพ ฉันเป็นเทพ" ลูกเป็นรูปนั้น เพราะฉะนั้น เนื่องจากลูกเป็นตัวในรูปแบบที่เป็นนิรันดร์ของลูกและรูปดั้งเดิมของลูก เวลานั้นกลายเป็นตัวสิ่งนั้นในเวลานี้ด้วยเช่นกัน โดยการกลายเป็นตัวนี้ของลูก คุณธรรมและพลังของลูกจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ เมื่อบางคนมีการงานเป็นการกำหนดที่นิ่ง ความสามารถของเขา และหน้าที่ของงานนั้นจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ถ้าลูกคงนั่งอยู่บนที่นั่งของรูปของลูก และแล้วทุกคุณธรรม พลัง และประเภทของความซาบซึ้งจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่ต้องทำงานหนักสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นที่รู้จักกันเป็นเช่นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของบราห์มิน จบสิ้นประเภทอื่นของธรรมชาติของหลากหลายเกิด ธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของชีวิตบราห์มินคือการเป็นตัวของคุณธรรมและตัวของพลังทั้งหมด ประเภทอื่นทั้งหมดของธรรมชาติเก่าไม่ใช่ธรรมชาติของชีวิตบราห์มิน ลูกพูดว่า "ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" แต่ใครบอกว่า "ธรรมชาติของฉัน"? เป็นบราห์มินหรือนักรบ? หรือเป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นตัวของสำนักของชาติเกิดที่แล้วของเขา ใครที่พูดสิ่งนี้? ธรรมชาติของบราห์มินคือธรรมชาติของพ่อบราห์มา ดังนั้น เมื่อลูกพูดว่า "ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" พิจารณาว่าลูกสามารถมีธรรมชาติของตนเองในชีวิตของบราห์มินหรือไม่ ลูกต้องเข้าใจว่า ถ้าลูกยังคงพยายามที่จะจบสิ้นธรรมชาติที่ผ่านมาของลูก ถ้าธรรมชาติของอดีตที่ผ่านมาของลูกยังคงปรากฏออกมา และแล้วลูกควรจะเข้าใจว่านั่นไม่ใช่บราห์มินในเวลานั้น แต่เป็นนักรบ ลูกกำลังต่อสู้เพื่อจบสิ้นอดีต ดังนั้น ลูกบางครั้งเป็นบราห์มินและบางครั้งเป็นนักรบหรือ? สิ่งใดที่ลูกเรียกตัวเอง: นักรบ กุมาร หรือบราห์มา กุมาร? ลูกเป็นใคร? ลูกเป็นนักรบ กุมารใหม่? ลูกเป็นบราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมาริ ลูกไม่ได้มีชื่ออื่น ลูกก้มมือเรียกใครก็ตามโดยพูดว่า "นี่ นักรบ กุมาร มาที่นี่!"? ลูกเคยพูดแบบนี้ไหม? หรือลูกจะบอกตนเองว่า "ฉันไม่ได้เป็นบราห์มา กุมาร ฉันเป็นนักรบ กุมาร" การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีธรรมชาติเดียวกับธรรมชาติของพ่อบราห์มา อย่าได้พูดคำเหล่านั้น อย่าได้พูดเหล่านั้นแม้โดยไม่ได้ตั้งใจ อย่าแม้กระทั่งคิดว่า "ฉันจะทำได้? ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" นี่คือการแก้ตัว แม้พูดว่านี่เป็นเพียงการแก้ตัวที่จะทำให้ตัวเองเป็นอิสระ ลูกได้เกิดใหม่แล้ว และดังนั้นธรรมชาติเก่าของลูกสามารถปรากฏออกมาในชีวิตใหม่ของลูกได้อย่างไร? นั่นหมายความว่าลูกไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ ลูกยังคงมีชีวิตอยู่เล็กน้อย และเล็กน้อยของลูกตายไปแล้ว ชีวิตบราห์มินหมายความว่าก้าวของบราห์มา บาบา เป็นก้าวของบราห์มิน

บัปตาตากำลังมองดูที่โซคของลูก สำหรับสิ่งนั้นที่เป็นโซคที่สูงส่งเช่นนั้น เพราะฉะนั้น คำพูดเหล่านั้นดูเหมือนว่าไม่ถูกต้องในเบื้องหน้าของโซคนี้ ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้เป็นปีแห่งการหลุดพ้นใช่หรือไม่? ระดับอะไรที่ลูกให้? เป็นปีของการหลุดพ้น ปีแห่งอิสรภาพ เวลานั้นเป็นปีแห่งการหลุดพ้นหรือว่าจะมาในปี 1999? ปี 1998 เป็นปีแห่งการหลุดพ้น บรรดาผู้ที่คิดว่าเป็นปีแห่งการหลุดพ้น ยกมือของลูก! มองดูซิ! เป็นการง่ายมากเพียงแต่ยกมือของลูก เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ในซุนนัมนี้และแกว่งไกวอยู่ในความสุข อะไรเกิดขึ้นคือการที่ลูกเพียงแคื่อยกมือของลูก เวลานั้น ยกมือของลูกและทำสัญญานี้จากหัวใจของลูกว่า: ไม่ว่าอะไรที่เป็นต้นทุน ลูกจะไม่ผิดสัญญาของลูกสำหรับปีแห่งการหลุดพ้น ลูกทำเช่นสัญญาที่มั่นคงเช่นนั้นไหม? จงระวังเมื่อลูกยกมือของลูก! ไม่ว่าสิ่งนั้นจะถูกบันทึกไว้บนทีวีหรือไม่ บัปตาตาได้มีรูปที่ลูกถ่ายของลูก เพราะฉะนั้น กลับมาได้รับการปลดปล่อยจากคำพูดที่อ่อนแอเช่นนั้น! คำพูดของลูกควรจะเป็นคำพูดที่อ่อนหวานเช่นเดียวกับของพ่อ คำพูดของลูกต่อทุกดวงวิญญาณควรจะถูกเติมด้วยความปรารถนาดี สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันเป็นเช่นคำพูดที่ถูกเติมด้วยนัยสำคัญ ลูกไม่ควรพูดด้วยคำพูดที่ธรรมดาในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปรอบ ใครก็ตามผู้ที่มาหาลูกในทันทีทันใดควรจะประหลาดใจว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นคำพูดหรือเป็นไข่มุก คำพูดที่ถูกเติมด้วยความปรารถนาดีเป็นเหมือนเพชรและไข่มุก บัปตาตาได้ชี้ให้เห็นหลายครั้งว่าเวลาน้อยมากในขณะนี้ยังหลงเหลืออยู่สำหรับลูกที่จะสะสมสมบัติทั้งหมด ถ้าลูกไม่ได้สะสมในเวลานี้สมบัติทั้งหมดของเวลา ความคิด คำพูด ความมั่งคั่งของความรู้ พลังของโยคะ สมบัติของคุณธรรมทั้งหมดของชีวิตของความศักดิ์สิทธิ์ ลูกจะไม่สามารถพบเวลาอื่นที่จะสะสมสมบัติทั้งหมดเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย ตลอดทั้งวันให้ตรวจสอบบัญชีของลูกของแต่ละสมบัติ เช่นที่ลูกตรวจสอบบัญชีของลูกของเงินทางกายภาพเพื่อดูว่าลูกจะมีความน่าเชื่อถือ(เครดิต)มากเพียงใด ดังนั้นตรวจสอบแต่ละบัญชีของสมบัติเพื่อดูว่าลูกได้สะสมสมบัติไว้มีมากเพียงใด ลูกจำเป็นต้องมีสมบัติทั้งหมด หากลูกต้องการที่จะผ่านด้วยเกียรติ บัญชีของการสะสมของลูกของทุกสมบัติควรจะเต็มที่ลูกจะสามารถสัมผัสกับผลของบัญชีที่สะสมของสมบัติเป็นเวลา 21 ชาติเกิดนั้น "สายเกินไป" ระฆังของเวลายังไม่ได้ถูกตี แต่มันจะถูกตี ลูกจะไม่ได้ถูกบอกว่วันหรือวันที่ล่วงหน้า สิ่งนั้นก็จะได้รับการประกาศว่า "สายเกินไป" อย่างทันทีทันใด! และแล้วลูกจะทำอะไร? ลูกจะสามารถสะสมในเวลานั้น? ไม่ว่าลูกต้องการมากเพียงใด ลูกจะไม่ได้มีเวลา เหตุนี้เอง บัปตาตา ได้ให้สัญญานี้แก่ลูกหลายครั้งว่า: สะสม! สะสม! สะสม! สมญาของลูกในเวลานี้คือ "หนึ่งเดียวกับทุกพลัง" มันไม่ได้เป็นเพียง "หนึ่งเดียวกับบางพลัง" ใน

อนาคต ลูกจะเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่เพียงเต็มไปด้วยบางคุณธรรม ลูกจะต้องสะสมทั้งหมดของสมบัติเหล่านี้ ในตอนนี้ ลูกต้องสะสมคุณธรรมและพลังทั้งหมดในเวลานี้ แต่ละสมบัติและทุกสมบัติถูกเชื่อมต่อกับคุณธรรมหรือพลัง เช่นเดียวกับลูกไม่ได้พูดคำธรรมดา แต่มีคุณธรรมของคำพูดที่อ่อนหวาน ดังนั้นแต่ละสมบัติและทุกสมบัติมีการเชื่อมต่อนี้

เพราะว่าบัพาดารักลูก ๆ ท่านจะให้สัญญาณนี้แก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ในการชุมนุมของวันนี้มีความหลากหลายทั้งหมด มีเด็กเล็ก และยังมีครูด้วยเช่นกัน เพราะว่านี่เป็นครูผู้ที่มีการอุทิศตนแล้ว มีมากุมาริและผู้ครองเรือนด้วยเช่นกัน มีความหลากหลายทั้งหมด

บัพาดามีหนึ่งความปรารถนาที่บริสุทธิ์สำหรับครู เขาควรจะบอกลูกว่าอะไร? ลูกจะเพียงแคฟังสิ่งนั้น หรือลูกจะนำไปสู่การปฏิบัติ ด้วยเช่นกัน? ลูกจะเพียงแคคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือจะลูกก็จะกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น? ลูกจะรับฟังสิ่งนั้นหรือไม่? ลูกจะทำสิ่งนั้นไหม? เป็นความปรารถนาที่บริสุทธิ์ที่น้อยนิด ไม่ได้เป็นสิ่งที่ใหญ่; นั่นเป็นสิ่งที่ขนาดเล็กมาก ดาดีส่งข้อความว่าศูนย์ทั้งหมดในเวลานี้ควรจะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งหมด ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบนี้ อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งเวลานี้ มีการร่ำบ่นจากครู ดาดีมีแฟ้มเกี่ยวกับเรื่องนี้ อิซู ผู้ที่ดูแลสำนักงานบอกว่า แม้กระทั่งเวลานี้ จดหมายที่ไม่จำเป็นจำนวนมากมาจากศูนย์ที่ตะกร้ากระดาษใส่ขยะกลับมาเต็ม มันเป็นเช่นนั้น ใช่หรือไม่? มันต้องใช้เวลาในการอ่านสิ่งเหล่านั้น ต้องใช้เวลาที่จะฉีกจดหมายเหล่านั้น และก็ยังใช้เวลาในการนำจดหมายเหล่านั้นไปใส่ในตะกร้ากระดาษใส่ขยะ: นี่เป็นความพยายามที่ไม่จำเป็น ดังนั้น ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของบัพาดา คือครูทุกคนนั้นกลายเป็นมือขวาของพ่อ – ไม่ใช่มือซ้าย แต่เป็นมือขวา เป็นสิ่งที่ดีถ้าบาบาได้รับข่าวนี้มากมายจากมือขวาและศูนย์ของพวกเขาที่ตะกร้ากระดาษใส่ขยะจะกลับมาเต็ม? พุดชิ “ใช่หรือไม่!” ผู้ที่คิดว่าลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิสามใบรับรองในปีนี้ – ผู้ทำลายอุปสรรคของตนเอง ผู้ทำลายของอุปสรรคของศูนย์ และผู้ทำลายของอุปสรรคของมิตรของลูก – ครูผู้ที่พร้อมที่จะประกาศสิทธิทั้งสามใบรับรอง ยกมือของลูกขึ้น! พันดาวาสผู้ที่อาศัยอยู่ในศูนย์ควรที่จะยกมือขึ้นด้วยเช่นกัน! (ทุกคนยกมือของพวกเขาขึ้น) ขอขอบคุณ!

เวลานี้ตะกร้ากระดาษขยะจะยังคงว่างเปล่า ลูกจะไม่ต้องอ่านตัวอักษรเช่นนั้น ผู้นี้ (อิซู ดาดี) พุดว่า เพียงแค่เปิดจดหมาย, มือของเธอกลับมาเมื่อยล้า เพราะฉะนั้น ไม่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นหรือฟังบาบาในต่างประเทศหรือในประเทศนี้ ที่ใดก็ตามที่ลูกฟังเมอร์ลี, ความปรารถนาที่บริสุทธิ์เดียวสำหรับครูของทั้งโลกที่บัพาดามีในปีนี้เป็น: ควรจะมีการร่ำบ่นจากใครก็ตาม ไฟล์การร่ำบ่นในขณะนี้ควรจะหยุดลง บัพาดามีแฟ้มจำนวนมาก ดังนั้น ในปีนี้ แฟ้มของลูกพร่ำบ่นควรจะหยุด ลูกทุกคนจะกลับมาดี(fine) แม้กระทั่งมากกว่าดี(fine) ลูกควรจะกลับมาขัดเกลแล้ว(refined) ลูกชอบสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ไม่ว่าอะไรที่คนอื่นชอบ เรียนรู้วิธีการที่จะนำตนเองด้วยสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าผู้อื่นกำลังทำอะไร แม้กระทั่งหากพวกเขาจะสร้างอุปสรรคซ้ำๆสำหรับลูก ไม่ว่าลูกจะใช้เวลาของลูกนานเพียงใดที่จะเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น? จะต้องมีความสำเร็จอย่างเป็นทางการสำหรับสิ่งเหล่านั้นด้วย ดังนั้น อย่ามองดูผู้อื่น มองดูว่าแต่ละคนกำลังทำอะไร ฉันต้องทำอะไร? ถ้าผู้หนึ่งเป็นภูเขา ฉันต้องก้าวออกไปจากเขา ภูเขาไม่ได้เคลื่อนออกไป! ลูกไม่ควรคิดว่า “ฉันจะเปลี่ยนถ้าผู้หนึ่งเปลี่ยน เพียงเมื่อย้ายภูเขาที่ฉันสามารถเดินหน้าต่อไปได้” ไม่ใช่ทั้งภูเขาที่จะเคลื่อนย้ายและลูกจะสามารถไปถึงปลายทางของลูกได้ เพราะฉะนั้น ถ้าลูกมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับดวงวิญญาณนั้น และแล้ว เพียงแต่ให้สัญญาณและดังนั้นทำจิตใจและสติปัญญาของลูกให้ว่าง อย่าได้เชื่อมต่อดนเองในความคิดเกี่ยวกับผู้ที่เป็นตัวของอุปสรรค เนื่องจากทุกสิ่งต่างลำดับกันไป สภาพของแต่ละคนก็จะต่างลำดับกันไปอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องกลายเป็นอันดับหนึ่งเปลี่ยนแปลงตนเองและมีความปรารถนาดีสำหรับผู้ที่กลายเป็นอุปสรรคและดวงวิญญาณผู้ที่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ มันใช้เวลาเล็กน้อยและความพยายามเล็กน้อย แต่ในที่สุดพวงมลัยของชัยชนะจะถูกวางไว้รอบคอของบรรดาผู้ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเอง หากลูกสามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในดวงวิญญาณเหล่านั้นผ่านความปรารถนาดีของลูกและแล้วให้ทำ มิฉะนั้น เพียงแต่ให้สัญญาณ! นำการจบสิ้นมาสู่ความรับผิดชอบของลูกและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตนเองและเผ้าแต่บินไปข้างหน้า อุปสรรคนี้เป็นด้ายทองคำของความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกันซึ่งไม่ยอมให้ลูกโยยบิน เป็นด้ายที่ละเอียดอ่อนมากอยู่หลังม่านของสัจจะ และแล้วลูกคิดว่า “นี่คือความจริงใช่หรือไม่? สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น” อย่างไรก็ตาม สำหรับยาวนานมาก เพียงใดที่ลูกเคลื่อนไปเพื่อรักษาการมองของสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นและหยุด? เวลานี้ปลดปล่อยตนเองจากเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นและเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้น เหตุนี้เอง บัพาดาได้ฉลองหน้าที่ที่แตกต่างกันกับลูกและเติมเต็มความหวัง ปรารถนาความจริงจังและกระตือรือร้นของลูก หน้าที่สุดท้ายของปีนี้เป็นหน้าที่สำหรับปีแห่งการหลุดพ้น หน้าที่ดาดีคือการได้รับของขวัญ ดังนั้นในการทำงานของปีแห่งการหลุดพ้นคือ ให้ของขวัญของความสมบูรณ์พร้อมของลูกแก่บัพาดา อัจจะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทุกหนแห่งผู้ที่มิสืบทอดโชคของการหล่อเลี้ยง การสอนและศรัทธาของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณผู้ที่หัดเทียม กับพ่อและผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นตัวของตัวเองของความคิดของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณเครื่องมือผู้รับใช้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ในงานรับใช้และสำหรับตนเองผ่านพลังใจของพระเจ้า ถึงผู้ที่สัมผัสว่าพ่ออยู่ในรูปรวมของพวกอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆ มิตรผู้ที่ เติบโตเต็มความสัมพันธ์ของความเป็นมิตรอย่างสม่ำเสมอ ด้วยรัก ทรงจำระลึกถึง และนมัสเตของบัฟฟาตา

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของพลังทั้งหมดที่มีปรากฏออกมาในตนเองและกลับมาเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จทั้งหมด ในชีวิตทางโลก บางคนมีพลังที่แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นพลังของความมั่งคั่ง หรือสติปัญญา หรือของความสัมพันธ์และการ ติดต่อกัน และแล้วพวกเขามีความศรัทธาว่า: นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พวกเขาประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของพลังของพวกเขา ลูกมีพลังทั้งหมด ลูกมีพลังของความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีพลังของสติปัญญาด้วยเช่นกัน และตำแหน่งของลูกด้วยเช่นกัน ลูกมีพลังทั้งหมดอยู่ภายในลูก เพียงแต่ให้ประสบการณ์เหล่านั้นปรากฏออกมาในลูก และลูกจะประสบความสำเร็จในทางที่ถูกต้อง ในเวลานั้น และกลับมาเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ

คติพจน์: พิจารณาจิตใจของลูกเป็นบางสิ่งที่มีค่าที่ได้ถูกมอบความรับผิดชอบต่อลูกโดยพระเจ้า และใช้สิ่งนั้นสำหรับงานที่สูงส่ง อย่างสม่ำเสมอ

*** โอมซานติ ***